

ske måde, arbejdet fungerer på som en bestræbelse for at nå til enighed om vanskelige sager.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg har ikke meget at tilføje efter udenrigsministerens udmærkede besvarelse.

Jeg synes, at den dagsorden, som tegner til at blive vedtaget, på fortræffelig vis dokumenterer, at Danmark på ingen måde er malet op i en krog, tværtimod. Danmark står stærkt. Danmark er i fremgang, både økonomisk, politisk og internationalt, ikke mindst europæisk.

Danmark står med en dagsorden nu, som, hvis den bliver vedtaget, vil blive den danske regering et godt, effektivt og dynamisk mandat. Det er oven i købet også sådan, at dagsordenen her konstaterer, at regeringens, flertallets, Danmarks mærkesager, beskæftigelse, miljø, åbenhed, nærhed, har god fremgang. Der tegner sig gode, positive resultater. Vi konstaterer også i dagsordenen, at de fire forbehold vil stå både før, under og efter regeringskonferencen. Og endelig vil vi færdiggøre resultatet af forhandlingerne i tæt samspil med Folketingets partier og Europaudvalget.

Jeg synes, det er et godt og et vigtigt grundlag for, at vi kan varetage interesserne i Danmark, når det gælder de europæiske forhandlinger, effektivt og som sagt ansvarligt.

Jeg har kun at tilføje ud over det, udenrigsministeren sagde, et enkelt svar til et blandt flere andre særlig vigtigt spørgsmål, som, så vidt jeg erindrer, hr. Peter Duetoft stillede. Hr. Peter Duetoft sagde: Husk nu, at traktaten holder længere. Husk nu, at vi virkelig anstrenger os for, at vi slutter med en traktat, som kan holde ganske mange år.

Jeg vil huske det. Vi vil huske det. Vi skal nok kæmpe for det. Vi håber, det bliver resultatet, for jeg deler principielt den opfattelse om, at denne traktat kan bære en stor udvidelse, og jeg tror egentlig også, den kan det. Fru Elisabeth Arnold påpegede så rigtigt, at den nye Europa-traktat er så klogt indrettet, at man kan, jeg tror, der blev brugt udtrykket vokse i den. Jeg tager det ikke spor personligt. Jeg synes selv, jeg er vokset fysisk lige i overkanten, men jeg forstår helt, hvad fru Elisabeth Arnold tænker på. Jeg synes, det er rigtigt også at understrege den vinke.

Der er flere af talerne, der har spurgt om folkeafstemninger, og må jeg endnu en gang bekræfte, at det er rigtigst og sagligst og ansvarligst det eneste holdbare, at den endelige stil-

lingtagen til spørgsmålet om folkeafstemninger sker, når vi har en endelig tekst, og det har vi forhåbentlig, når vi er færdige med regeringskonferencen i Amsterdam.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Kun to korte ting:

Den ene er, at jeg har ikke fået meddelt, hvordan SF vil stille sig til den dagsorden, der bliver sat til afstemning først. Jeg skal meddele, at til den dagsorden, som bl.a. regeringspartierne foreslår, vil SF undlade at stemme, og dermed vil vi jo også give det signal, at SF tager stilling til forhandlingsresultatet, når det foreligger, og dermed lægger vi jo så også så stærkt et pres på regeringen, som vi kan, i forhold til resultatet.

Og så til hr. Peter Duetoft, som jeg ikke fik svaret tidligere: SF arbejder på og ønsker, at resultatet, som regeringen kommer hjem med, er af en sådan karakter, at SF kan anbefale et ja. Derfor var bemærkningen om, at man kan sige nej, en meddelelse til regeringen om, at man ikke skal give sig på væsentlige områder for Danmark, og så var det en påpegnings af, at Danmark har to måder at forhandle på.

Forbeholdene kan man sige er vores egne, men det er også sådan, at de andre lande har givet os dem, og den måde, de udformes på, foregår ved en type forhandlinger, hvor Danmark selv kan bestemme det. Det er statsministeren og udenrigsministeren, der bestemmer det, og vi forventer, at de leverer varen.

Og på de andre områder skal vi kæmpe, hvad vi kan for at indgå et kompromis, som bliver så godt som muligt på miljø, arbejdsløshed m.v.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg skal også gøre det kort.

Statsministeren var i et meget malende sprog inde på, at Danmark ikke er malet op i en krog, og det kan man selvfølgelig godt sige. Men lad os så sige, og det er i hvert fald det, De Konservative mener, at Danmark har et problem, et særligt dansk problem, som vi jo skal finde en løsning på på regeringskonferencen. Det har vi jo også diskuteret her i dag, og det er specielt inden for det retlige og indre samarbejde.

Der er det vigtigt for De Konservative at understrege over for statsministeren, at vi mener, at der på længere sigt skal være afgørelser med kvalificeret flertal for de retlige og indre anliggender. Det mener vi er afgørende, ellers